KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİS

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

ILÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

SİNEMA

EKREM BORA DA EVLENİYOR

Geçenlerde Ekrem Bora yeni bir izdivaç yapacağını açıkladığı zaman, müstakbel gelinin Gül Pamukcu olduğu anlaşıldı. Gül Pamukcu ile bir toplantıda tanışmıştı. Bora, kızı Sevil'e bir anne seçmek için çok dikkat edeceğini sık sık tekrarlayıp duran bir kimseydi. Ölçülerine pey uyduğuna inandığı Gül Pamukcu'yu bu yüzden kendisine eş seçti, evlenmeye karar verdi.

Fatma Girik Asistan oldu...

Memduh Ün, Girik'i rejisör olarak yetiştirmeye ve aynı zamanda azalan süksesini artırmağa çalışıyor.

Yakışıklı rejisör Memduh Ün ve sinemamızın erkek Fatması arasındaki ezelî dostluk, bazı ertelemelere rağmen, hâlâ devam etmektedir. Son günlerde Fatma Girik'in süksesinin hayli azaldığını gören Memduh Ün, son yaptığı filmde, Girik'i yanına asistan olarak aldı. Böylece eski dostu Fatma ile gece gündüz beraber olan Ün'ün, Girik'i rejisör olarak yetiştireceği söyleniyor... Haydi hayırlısı...

Ediz Hun Evlendi mi?..

Beyaz perdenin aşk konusunda isminden sık sık bahsedilen Ediz Hun, geçtiğimiz hafta içerisinde İskenderun seyahatine çıktı. Vapurda iki kişilik bir kamara bileti alan Ediz Hun yanında oldukça genç ve güzel bir kadınla yola çıktı.

Birçoklarının iddialarına bakılırsa Ediz Hun'un yanındaki nişanlısı, hatta evlendiği kızdı ve genç artist 15 gün sürecek İstanbul - İskenderun seyahatini işlerine tercih etmişti.

Bu seyahatten sonra Hun, ya evlendiğini açıklayacak, yahut da gezi, gizli kalması istenen bir aşk seyahati olarak neticelenecek...

Göksel Arsoy Plâk dolduracak

Göksel Arsoy'un, son filminde kendi sesi ile şarkı söyleyeceği haberi üzerine bir plâk şirketi Arsoy'a, plâk doldurması için teklif yaptı... Teklifi kabul eden Göksel, 15 gün sıkı çalıştıktan sonra plâk doldurmağa başlayacak. Bir ay sonra piyasaya çıkacak olan Arsoy'un plâğının, ilgi göreceği tahmin ediliyor.

SELDA ALKOR MAHKEMEYE VERİLİYOR

Prodüktörler Cemiyeti Selda Alkor'u bir film şirketiyle olan anlaşmasını ihlâl etmesi yüzünden mahkemeye vermeyi kararlaştırdı.

B. Doruk beyaz perdeyi bırakıyor mu ?

Dikkat edilirse filmcilerimiz, kendi sahalarında, zaman zaman yeni modalar yaratmaktadırlar. Bir ara yabancı film mevzularına el atan filmcilerimiz, daha sonra, sansür ve seyircinin tepkisiyle karşılanan, acaip film isimlerine yöneldiler... En yeni moda da, bir artistle yapılan mukavelenin, başka bir film şirketine devri... Bu moda için uygulanan modellerden biri de Hülya Koçyiğit... Birsel Film'le anlaşma yapan Koçyiğit, Batman'a gitme teklifiyle karşılaşınca ve karşısında Güneş Filmi bulunca, kabul etmedi. Hülya Koçyiğit'in kabul etmediği rolü Belgin Doruk oynayacak ve hâmile olan artist, bu filmden sonra, rivayetlere göre, beyaz perdeyi bırakacakmış...

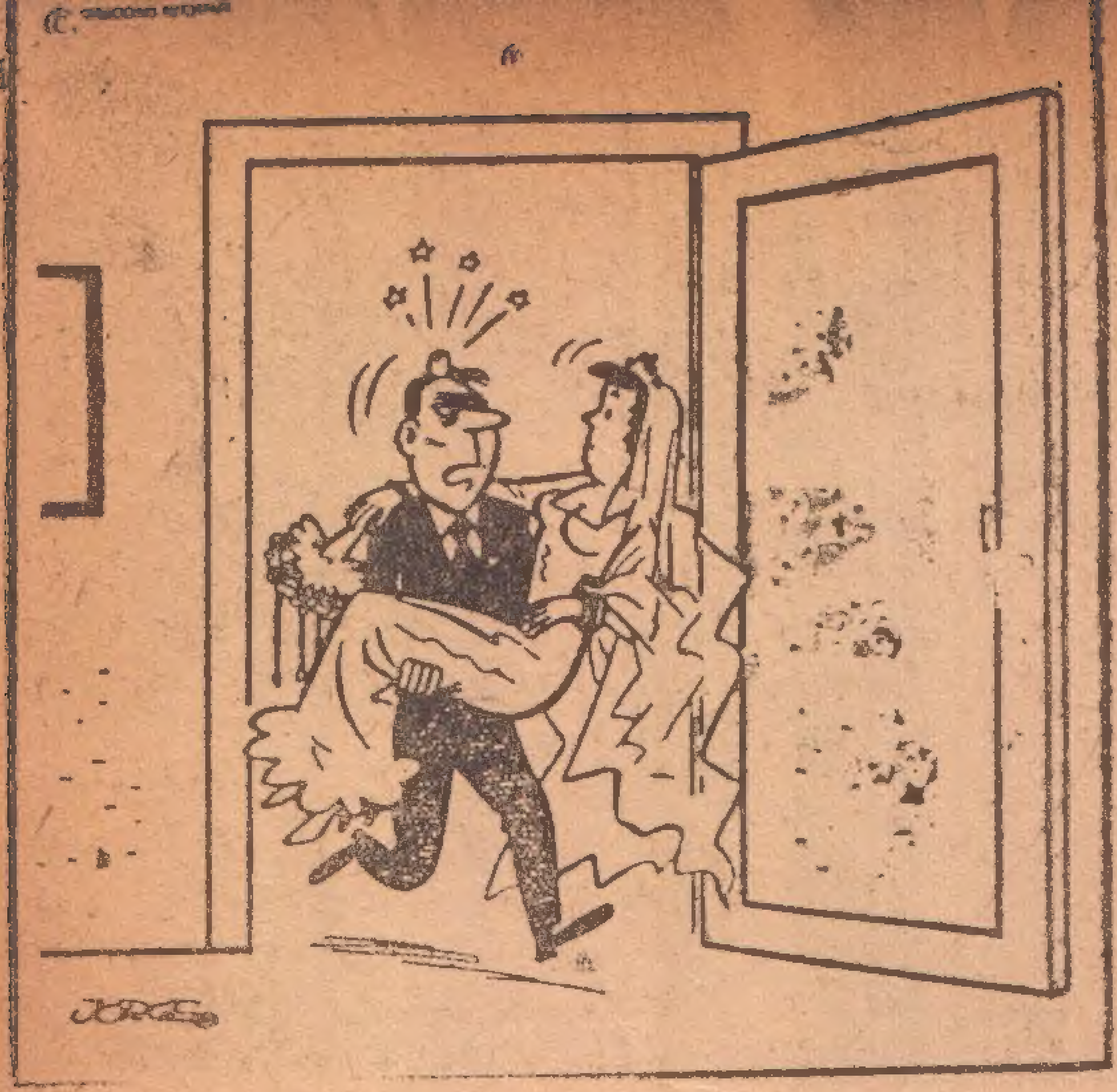

— Başımıza fırlatılan şeylerin konfeti olduğundan emin misin?...

MİZAH

AH KADINLAR!.

Genç kadın yeni bir araba aldığı acentaya şikâyete gitmişti.

— Şu kenardaki ayna pek fena yerleştirilmiş, dedi.

— Ya? dedi memur. Nasıl acaba hanımefendi?

— Nasıl olacak? Aynadan sâdece arkadan gelen arabaları görüyorum. Böyleyken rujumu sürmeme imkân olabilir mi?

FARK ETMEZMIŞ

Kadının biri plâkçı dükkânına girip, tezgâhtara seslenir:

— Bana «Deniz» i verir misiniz?

— Hangisini? diye müzik kültürü olan tezgâhtar sorar. Debussy'ninkini mi, Aznavour'unkini mi?

— Fark etmez, canım. Hangisi güzel söylüyorsa, onu verin.

NE ELE VERMIŞ?

Büyük bir iş adamı, karısının aleyhinde açtığı boşanma dâvasını kaybetmişti. Genç kadının kocasının sekreteriyle flört ettiğinden şüphe ederek, birgün ansızın yazıhaneye gelmiş ve kocasının dizlerine oturuvermişti. Kocası da hemıştı...

Mahkeme, olayı boşanmak için kâfi gördü.

OYUN

Küçük hanımın nişanlısı o gün yine ziyarete gelmişti. İki genç salonda oturuyorlardı. Evin büyükleri de anlayışlı davranmış, sokağa gitmişlerdi.

Yalnız kalır kalmaz, delikanlı atıldı:

— Haydi, yine aynı oynu oynayalım. Ben lâmbaları kapatacağım, sen seni kimin öptüğünü anlıyacaksın.

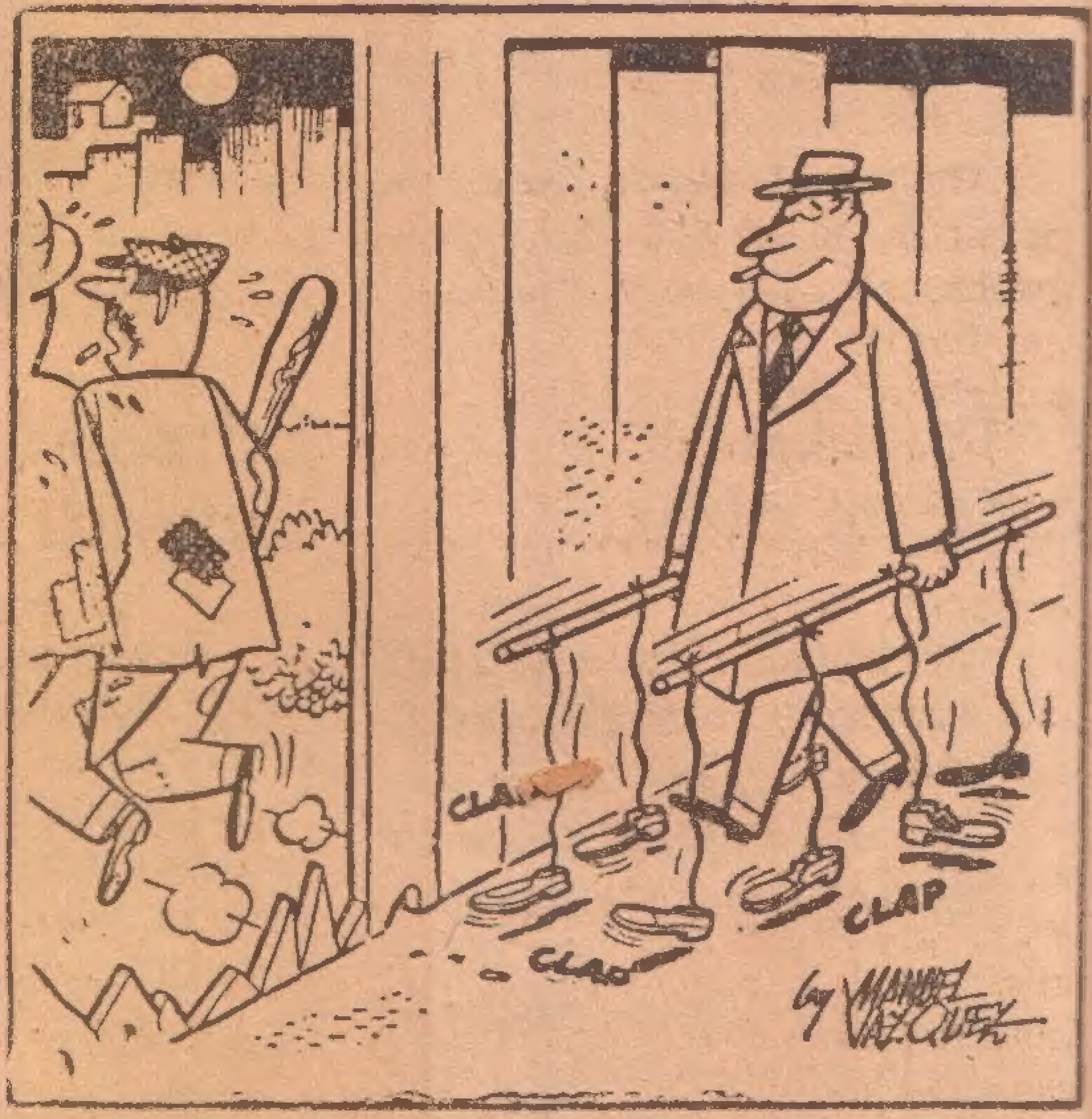

— Bir sürü insan geliyor... Vazgeçelim bu işten...

— Bir daha sefer rica ederim insanın boyuna yetişecek kadar çiçek yetiştir...

5 YOLCU

— 3 —

Belki de bu kadar asır sonra artık malikâne terkedilmeğe hazırdı. Deirdre Biddulph'un hakikî dünyaya, kalabalık şehirlere dönmesi lâzımdı.

Jim, düşünceli bir tavırla ağır ağır kapıya doğru gitti. Deirdre Biddulph, holün öbür ucundaki kapıdan çıkıyordu.

Valda ise gölgelerin arasına gizlenmiş, dikkatle kadına bakıyordu.

Jim, bir an durakladı. Sonra da odadan çıkarak, Valda'ya doğru gitti. Fakat kız geriledi. Ve evin daima gölgeli olan köşelerinden birinde gözden kayboldu.

CALEB, eski bir çekiç buldu. Jim, bununla binayı tetkike başladı. Bazan eliyle, bazan çekiçle duvarlara vurdu. Mutfağa giden eski koridorun duvarları yer yer çatlamış, boyaları dökülmüş. İki odanın birleştiği yerde tavanda hafif bir meyil vardı. Küçükken buna bayılırdı Jim. Ama mimarî bakımdan hiç de hoş bir şey değildi bu.

Caleb, sanki ona yardım etmek istermiş gibi bir müddet peşinden ayrılmadı. Jim, ihtiyar adamın buna can attığının farkındaydı. Fakat o ara yapılacak fazla bir şey yoktu. Jim, o anda binanın vaziyetini, duvarların ve Mrs. Biddulph'un genişletmeği istediği salonun altındaki temelin sağlamlığını anlamağa çalışıyordu.

Genç adam, etrafta dolaşıyor ve notlar da alıyordu. Odaları iyice inceledikten sonra mahzene inmeğe karar verdi. Mutfağa doğru gitti ve farkına varmadan, kapının üzerine doğru uzandı. Mahzenin anahtarı daima oradaki çivide asılı dururdu.

Fakat anahtar yerinde değildi.

Mutfağın köşesinden hafif bir ayak sesi aksetti.

Jim, «Valda!» diye seslendi.

Genç kız, sessiz sedasız mutfaktan çıktı. Jim'e yardım etmek niyetinde olmadığı belliydi.

— «Buyurun, efendim?.»

— «Mahzenin anahtarı nerede, biliyor musun?»

— «Hayır, efendim. Bilmiyorum.»

Sesi kuru ve ifadesizdi. Hakikaten bilmiyor muydu, yoksa Jim'in işini güçleştirmeğe mi çalışıyordu, bu belli değildi.

Jim, sert bir sesle, «Lütfen büyükbabanı çağırır mısın?» diye homurdandı.

Kız, yine somurtkan bir tavırla dönerek, uzaklaştı.

Valda gittikten sonra Jid, mahzenin kapısını yokladı. Kilitliydi bu. Kapının arkasındaki merdiven gayet dik ve tehlikeliydi. Zaten orası pek kullanılmazdı. Zira mahzende hiç bir şey yoktu. Oraya nefis şaraplar da konulmazdı... Jim, kendini bildi bileli mahzen kapalıydı.

Bir kaç dakika sonra Caleb, ayaklarını sürüye sürüye geldi. Elinde de bir anahtar vardı.

— «Torunum, mahzen kapısının anahtarını istediğinizi söyledi, küçük bey.»

— «Neden anahtar eski yerinde asılı değil?»

— «Benim getirdiğim yedek. Bu kulübede duruyordu. Daima bendeydi.»

Jim, çiviye bakarak, kaşlarını çattı. «Asıl anahtar ne zaman kayboldu acaba?»

— «Bilmiyorum, efendim. Biz aylardan beri mahzene inmedik.»

Jim, anahtarı yaşlı adamdan alarak, kilide soktu. Dayandı. Fakat buna lüzum yoktu. Anahtar, kilitte kolaylıkla döndü. Anahtar paslıydı ama kilidin öyle olmadığı anlaşılıyordu.

Jim, hayretle kaşlarını kaldırdı. «Bu kilit son zamanlarda iyice yağlanmış.»

— «Çok garip...» Caleb'in buruşuk çehresinde şüphe ve hayret dolu bir ifade belirmişti. «Kilidi ben yağlamadım.»

Jim, kapıyı iterek açtı. Bu menteşelerinin üzerinde kolaylıkla döndü Jim, ihtiyar adama bir göz attı. Onun hakikaten çok şaşırmış olduğu belliydi.

Caleb'in gerisinde ise Valda duruyordu. Onun yüzünde de çok acaip bir ifade belirmişti. Kız, açık kapıyı görür görmez irkilmiş, gözleri irileşmişti. Jim tereddüt etti. Acaba Valda'ya bazı sualler sormalı mıydı? Fakat sorulacak bir şey yoktu. Zaten bu mesele üzerine vazife de değildi. O buraya bir iş için gelmişti. Yeni yetişen bir kızın garip tavırları da onu alâkadar etmiyordu.

— «Cep fenerin var mı, Caleb?»

İhtiyar adam, mutfağa gitti. Bir rafa uzanarak, oradan bir el feneri aldı. Bunu Jim'e

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

getirdi. Genç mimar, feneri yakarak, dik merdiveni aydınlattı. Sonra diğer elinde çekiç, duvarların sağlamlığına baktı. Bunlar asırların hücumuna göğüs germişlerdi. Hâlâ da sapa sağlamdılar.

Fenerin ışığı kaba badanalı duvarları aydınlatıyordu. Birdenbire bu yandaki bir kısma doğru kaydı.

Jim, çekici yere bıraktı. Elini duvarın o kısmında dolaştırdı. Sanki burası yeni örülmüştü. Eski duvarlara hiç uymuyordu. Rengi de değişikti. Genç adam, büyük çekici alarak, bununla duvara şiddetle vurdu. Sıvalar dökülerek, yerde küçük bir yığın meydana getirdi. Jim, duvarın o kısmını gözleriyle ölçtükten sonra, çekici bu defa bir kazma gibi salladı. Bu sefer daha fazla sıva döküldü. Jim, tozların yatışmasını bekledi.

Sonra feneri duvarda açılmış olan deliğe tuttu. İçeride taştan bir sandık vardı. Daha doğrusu bir lahit.

Fenerin ışığı lahdin üstüne oyulmuş olan bir çehreyi aydınlattı. İnsana benzer bir kurtun--- veya kurta benzeyen bir insanın korkunç yüzüydü bu. Sanki adam kurt haline geçerken başkaları tarafından yakalanmıştı. Yüzünde iğrenç bir ifade vardı.

Jim, «Caleb!» diye haykırdı.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Jim, yaşlı adamın ağır ağır basamaklardan indiğini duydu. Caleb ayaklarını sürüyerek ona yaklaştı. Derin derin nefes alıyordu. Birdenbire irkildi. Nefesi de bir an kesildi sanki.

Jim, sordu. «Bunun ne olduğunu biliyor musun?»

Caleb, «Evet,» diye fısıldadı. «Cosmo Waldemar'ın tabutu.»

Jim, çekiçle o iğrenç çehreye vurdu. «Şu--- kurt adamın?»

Caleb, mırıldandı. «Her halde o efsaneyi hatırlıyorsunuz?»

Dawson'lardan her hangi birinin o efsaneyi unutması imkânsızdı zaten. Son kırk - elli yıl içerisinde bu bir 'aile nüktesi' halini almıştı. Ondan daha önce--- lânetlenmek gibi hâdiselere önem verildiği yıllarda, Waldemar efsanesini alay mevzuu yapmak kimsenin aklına gelmezdi. Fakat nesiller nesilleri takip etmiş ve öyle feci bir şey de olmamıştı. Onun üzerine, Dawson'lar bu hâdiseden korkacakları yerde, onunla neşeli bir şekilde öğünmeğe başlamışlardı. Her halde hikâye zamanla ailenin bazı fertleri tarafından süslenmişti ama aslında basit bir şeydi bu.

Cosmo Waldemar, malikâneyle etrafındaki arazinin kendisine ait olduğunu iddia etmişti. Yani--- Jim Dawson'un atalarının onu, hakkı olan yerlerden uzaklaştırdıklarını, fakat günün birinde hem malikânenin, hem de arazinin tekrar eline geçeceğini söylemişti.

Sonra--- esrarengiz cinayetler işlenmişti. Kurbanların hepsinin gırtlakları da sanki vahşi bir hayvanın hücumuna uğramışlar gibi parçalanmıştı. Waldemar'ın, kurt adam olduğuna kanaat getirilmiş ve adamın ortadan kaldırılması emredilmişti. Waldemar, ölümün yakın olduğunu anlayınca, «İleride bir gün geri gelecek ve yerimi alacağım,» demişti. Jim'in duyduğu hikâyeye göre, Waldemar insan kılığına girip, malikâneye yerleşince, evin son sahibi de onun yerine tabuta girecekti.

Jim, düşünceli bir tavırla başını salladı. «Onun mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyordu.»

Caleb, hayretle bağırdı. «Demek onu buraya gömmüşler. Adam, asırlardan beri bu duvarın arkasındaymış.»

Fakat sıva yeniydi. Bundan emindi, Jim.

— «Ben şu lahitin içine bakacağım,» dedi. «Bana yardım et.»

Caleb, taş lahitin duvardaki büyük oyuktan indirilmesine hiç taraftar değildi ama istemeye istemeye Jim'e yardım etti. Uğraşa didine, lahiti yere doğru eğdiler. Şimdi bu mahzenin ortasında duruyordu.

Jim, lahtin üzerine eğilirken, Caleb korkuyla geriledi. Genç adam, feneri ona uzattı. Caleb, titreyen eliyle bunu aldı.

Jim, çekicin sapını, lahtin kapağının altına soktu. Bunu biraz iterek, ucuna bastı. Ama nafile... Taş kapak aralanmadı bile... Jim, tekrar dayandı. Alnında ter taneleri belirdi. Ve birdenbire çekicin sapı kırıldı.

Jim, parçaları yere fırlattı. «Bize daha sağlam bir şey lâzım. Gel, Caleb.»

İhtiyar adam onun peşisıra merdiveni âdeta sevinçle tırmandı. Kendisini koriodra attı.

Akşam olmak üzereydi. Jim, havanın kararmağa başladığını birdenbire fark etti. Bu meseleye dalmış ve saate pek dikkat etmemişti. Fakat işe başlamıştı bir kere. Buna devam da etmek niyetindeydi. Mrs. Biddulph'un dönüp dönmediğini düşündü. Fakat kadın onların bütün gürültüleri ne rağmen ortaya çıkmamıştı. Bundan da malikâneye henüz dönmemiş olduğu anlaşılıyordu. Alaca karanlıkta Unga'nın bozuk yolları bir hayli tehlikeli bir hal alırdı. İnsan bisikletten kolaylıkla yuvarlanabilirdi. Fakat genç kadının da orada oturduğu müddet zarfında bisiklete binmeği iyice öğrenmiş olması lâzımdı.

Caleb'e döndü. «Alet, edavat nerede duruyor?»

Yaşlı adam onu istemeye istemeye dışarı çıkararak, alaca karanlıkta ahırların yanındaki bir kulübeciğe götürdü. Jim oradaki alet ve edevatın arasından bir keski, iri bir balyoz ve bir demir kol aldı.

— «Küçük bey...» Caleb, kuruyan dudaklarını yaladı. «Ben düşündüm... Bu--- bu işlere karışmasak daha iyi olmaz mı? Bazı şeyleri oluruna bırakmak daha doğru değil midir?»

Jim, aldırmadı. Mahzene tekrar inecek ve lahdin içinde ne olduöunu anlıyacaktı.

Caleb'le eve döndüler.

Mahzen kapısı açıktı.

Jim, hayretle durakladı. Oradan ayrılmadan evvel kapıyı sıkıca kapadığından emindi. Caleb'e baktı. Yaşlı adamın

da aynı şeyi düşündüğü belliydi.

Jim, kapıdan atılarak, hızla merdivenlerden indi.

El fenerinin ışığı lahdi aydınlattı. Bunun kapağı hâlâ kapalıydı.

Veya açılmışsa bile--- tekrar kapanmıştı.

Caleb, kesik kesik nefes alıyordu. Bunun sebebi merdivenlerden çabucak inmiş olması değildi. Yaşlı adam, sanki yanlarında başka birinin olmadığına iyice inanmak istermiş gibi endişeli endişeli karanlık köşelere bakıyordu. Bir şey olduğu takdirde de merdiveni, gençlere yakışacak bir çeviklikle çıkıvereceğinden de şüphe yoktu.

Jim, fenerle mahzeni taradı. Işık, tozların üzerindeki izlerin yanından kaydı. Sonra Jim, dişini sıkarak, feneri tekrar bu izlere doğru tuttu. İnanılmayacak şeylerdi bunlar.

Tozdaki izler yeniydi. Aslında bunlar dev gibi bir kurtun ayak izleriydi.

Caleb, boğulur gibi inledi. Sağ eliyle çekici sıkı sıkı yakaladı. Çekicin sapını o kadar sıkıca tutuyordu ki, elinin üzeri bembeyaz kesilmişti.

Ayak izleri merdivene doğru gidiyordu. Ondan sonra bunları farketmek kabil değildi. Zira merdivenden iki defa inen ve bir defa da çıkan Caleb'le Jim'in izlerine karışmıştı bunlar.

Jim, izlerin arkasından ağır ağır, sonra da süratle ilerledi. Telâşla basamakları tırmanarak, hole çıktı.

Ev, tertemizdi ama galiba holde de bazı izler vardı. Bunlar ön kapıya doğru gidiyordu. Caleb, geriledi. Fakat Jim kapıya koşarak, bunu çabucak açtı.

Caleb, uzanıp elektriği yaktı. Işık bir sel gibi kapıdan dışarı taşarak, fidanları ve eve doğru gelen bir gölgeyi aydınlattı. Jim, sanki bir hücuma uğrayacakmış gibi elini kaldırdı. Sonra da indirdi.

— «Mrs. Biddulph!»

— «Efendim?»

Genç adam, evin duvarına dayanmış olan bisikleti farketti. Kadının eli, kolu paket doluydu... Caleb, Deirdre'ye yardım etmek için Jim'in yanından geçti. Fidanların arasında bir şey mı hışırdıyordu? Yoksa Jim'e öyle mi gelmişti? Rüzgâr olabilirdi bu. Jim, feneri fidanlara doğru tuttu. Bunların dalları hafif hafif sallanıyordu. Ama o taraf daima rüzgârlı olurdu.

Mrs. Biddulph, «Ne var?» diye sordu.

— «Bir şey gördünüz mü? Yâni... biri dışarı çıktı mı?»

— «Hayır.» Kadın, başını arkaya atarak, merakla genç mimara baktı. «Kim?»

Gülünç bir şeydi bu. Ona anlatılamıyacak kadar gülünç ve acaip. Sonra genç kadını korkutması da doğru olmayacaktı. «Hiç... Buyurun...»

Jim, kapı arkalarından kapandıktan sonra rahat bi nefe-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Jim düşünceli bir tavırla: «Onun mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyordu,» dedi. Gerisinde duran Caleb hayretle: «Demek onu buraya gömmüşler ve asırlardanberi buradaymış» dedi...

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Karaoğlan ve Emircan, Arapların esiri olarak Musul şarına getirilirler. Musul'da birçok Ehli Salip askeri olduğunu görünce, Türklere ihanet eden Emir El Yakup'un ne kadar korkunç bir emel peşinde olduğunu anlarlar...

fes aldı. Fakat o iğrenç mahlûk, istediği gibi dışarı çıkabildiğine göre, muhakkak ki arzu ettiği zaman da içeri girecekti.

Caleb, paketleri holdeki masaya bırakmıştı. Sanki saklanacak bir yer arıyormuş gibi bir tavırla uzaklaştı. Deirdre, elindeki diğer paketleri de masaya koydu.

— «Bu adanın hoşuma gitmeyen bir tek şeyi var: dükkânlar paketleri evinize kadar yollamıyorlar.» Güldü. Sonra da birdenbire durakladı. Ajık duran mahzen kapısına doğru bakıyordu. Nihayet, lâkayt bir tavırla: «Demek anahtarı buldunuz?» dedi.

— «Caleb'de yedek anahtar vardı.»

— «Aşağıda da çalışacak mısınız?»

— «Evet, biraz.»

— «Bu iş ne kadar sürer dersiniz?»

İşle alâkalanıyordu ama fazla da meraklı değildi. Jim'e kendisiyle gelmesini söylermiş gibi baktıktan sonra yürüdü. Holde ilerlerken, mimar, «Mrs. Biddulph,» dedi. «Siz buraya taşınalıdan beri aşağıya, mahzene inen oldu mu?»

— «Her halde ameleler inmişlerdir. Ben oraya gitmedim. Neden sordunuz?»

Jim, neredeyse meseleyi kadına anlatacaktı. Sonra da hâdisenin pek korkunç olduğunu düşündü. Meseleyi açıklamadan evvel durumu iyice anlaması lâzımdı.

— «Mühim değil...»

AKŞAM yemeği yerlerken Jim'in bir kâbusa yakışacak şüpheleri yavaş yavaş kayboldu. Yemekler güzeldi. Valda sessiz sedasız servis yapıyordu. Genç kız, bir hayalet gibi odaya girip çıkmaktaydı. Yok, yok, bu fikir de saçmaydı. Valda hayalet değil, Hebride'li güzel bir kızdı. Bütün adalılar gibi o da biraz somurtkandı. İnsan Deirdre'nin yanında rahatlıyor, bazı hususlarda mübalâğaya kaçmış olduğunu da anlıyordu.

Zaten genç kadının yanında başka şeyleri de pek düşünemiyordu. Jim, içinden bu güzel ve mağrur tavırlı kadına, «Deirdre,» diye hitaba başlamıştı. Kendisinden bir hayli küçüktü o. Çok gençti. Bazan küçük bir kıza benziyordu. Jim, kısa bir zaman sonra aralarındaki dostluğun iyice ilerleyeceğini de hissetti. Genç kadın, bir iki basit sual hariç, evde yapılacak değişiklikler hakkında fazla bir şey sormadı. Jim'i oraya sırf bu iş için davet ettiğini unutmuş gibiydi.

Jim, aylarca onu bir türlü unutamamış, genç kadının güzel yüzü gözlerinin önünden gitmemişti. Fakat Deirdre'nin de kendisini aynı şekilde düşündüğünü pek sanmıyordu. Jim, kadınlara fazlasıyla tesir etmediğini bilirdi.

Fakat Deirdre kendisiyle konuşurken samimi, dostça ve sokulgan bir hali vardı. Neşeyle, rahat rahat gülüyor, genç adama son sene yaptığı şeyleri, bunlar kendisini hakikaten alâkadar ediyormuş gibi bir tavırla soruyordu. Mimar, sadece kendisinden bahsettiklerinin farkında değildi. Fakat yemek odasından çıkmak üzere ayağa kalktıkları zaman, Jim, Deirdre'nin kendisi hakkında pek az şey söylemiş olduğunu farketti.

Genç adam, «Yemek çok güzeldi,» diye gülümsedi. «Valda iyi bir aşçı.»

Misafir salonuna geçtiler. Deirdre, masayı işaret etti. Buraya içki sürahileri ve kadehler konulmuştu.

— «Bir konyak için.»

— «Siz?»

— «Teşekkür ederim, istemem.»

Genç kadın, kanapeye oturarak, biçimli bacaklarını üst üste attı. Jim, bir gobleye konyak doldurdu. Sonra Deirdre'nin yanına gitit. Samimiyetleri artıyordu ama tabiî nezaket dairesinde.

Deirdre, ona bakarak gülümsedi. Galiba mimarın yanına oturmasını istiyordu. Jim, onun bu arzusunu büyük bir sevinçle yerine getirdi tabiî.

Genç kadın, ona kendisi hakkında sual soramadan, Jim, atıldı: «Mrs. Biddulph... Size şahsi bir sual sorabilir miyim?»

— «Fazla şahsi olmamak şartıyla sorabilirsiniz.»

— «Sizin gibi güzel bir kadın kendisini neden böyle Hebride'lere gömüyor?»

Deirdre, cevap vermeden evvel biraz düşündü. Dalgın bir tavırla başını çevirince, Jim kendi kendine, «Acaba onu kızdırdım mı?» diye sordu. Belki de genç kadın, bunun başka suallere yol açacağını sanmıştı. Fakat Deirdre, uzun bir sessizlikten sonra ciddî bir tavırla, «Kocam büyük bir adamdı, Mr. Dawson,» dedi. «Onun ölümü beni çok sarstı. Bunun tesirinden kolay kolay kurtulamadım. Hatta cenaze merasiminden sonra müthiş bir kriz geçirdim. Doktorlar, sakin bir yerde dinlenmemin iyi olacağını düşündüler. İşte ben de bu

(Devamı 32. sayfada)

Şövalye Pedralba, uzun bıçağını çekip ileri fırladı...
41
İYİ KIRBAÇ SALLIYORSUN İT SOYU! AMA ŞİMDİ KENDİNİ NASIL KORUYACAKSIN, MERAK EDİYORUM.
MERAKINI GİDERMEK İSTİYORSAN HAYDİ SALDIR ŞÖVALYE! YOKSA BEN Mİ BAŞLIYAYIM.
Bir sürü hayranı önünde alaya alınmak İspanyol Şövalyesini pek kızdırmıştı. Artık beklemedi, atıldı...
SENİ PİÇ KURUSU! EĞER SENİ KANLAR İÇİNDE YERE SERMEZSEM YAZIKLAR OLSUN BENİM ŞÖVALYELİĞİME!
HEMEN KAPANMA ŞÖVALYE! DAHA BAŞINDAYIZ!
Fakat bir kırbaç sesi duyuldu, şövalyenin sesi kesildi. Onu bir kaç şaklama daha izledi...

AH!...
Dördüncü kamçı da şövalyenin bıçağı elinden düşmüştü...
42
DUR DELİKANLI! BU KAVGAYI TADINDA BIRAKALIM. BİR ESİR HADDİNİ BİLMELİ!..
BUYRUĞUNUZ BAŞIM ÜZRE YA EMİR!... DÜELLOYU ŞÖVALYE KENDİSİ İSTEMİŞTİ...
YÜKSEK MÜSADENİZLE BİZ KÜTÜPHANEDEKİ İŞİMİZE DÖNELİM EFENDİMİZ...
Saray ileri gelenlerinin hayret ve hayranlıkla karışık bakışları arasında bahçeden çıkıp gittiler.

Bahçeden uzaklaştılar. Rikardo heyecandan bembeyaz kesilmişti.
43
NE O ÜSTAD RİKARDO... KARAOĞLAN'IN PEDRALBA'YI DÖVMESİ HOŞUNA GİTMEDİ GALİBA...
DELİ MİSİNİZ? KEYİFTEN BAYILACAKTIM NERDEYSE... BENİ DÜŞÜNDÜREN İŞİN BUNDAN SONRASI...
KORKMA RİKARDO! BEN GÖRÜNDÜĞÜM KADAR SAF DEĞİLİMDİR. PEDRALBA'NIN SOLUK ALIŞINDAN AMACINI SEZERİM...
Aradan günler geçti... İki arkadaş sarayın ek binalarından birinin tavan arasında eski kitapları bulup, çıkarıp, düzenliyorlardı...
BELLİ Kİ SARAYIN BU KÖŞESİ YILLARDIR KULLANILMAMIŞ. FARELERE EMANET EDİLMİŞ! AMA BİR GELENLER VAR GALİBA!..
EMİRCAN... ELİNDEKİLERİ SESSİZCE YERE KOY BURAYA GEL... GELENLER EMİR EL YAKUB'LA ŞÖVALYE PEDRALBA VE ADAMLARI!..
KAHRAMAN EMİRLERİM! SİZİ BU İZBE ODAYA, DOSTUMUZ PEDRALBA'NIN VERECEĞİ ÖNEMLİ BİR HABERİ DUYURMAK İÇİN TOPLADIM... SÖZ SİZİN PEDRALBA

DOSTLARIM. SİZLERE İYİ HABERLERİM VAR. YENİLMEZ, ÖLMEZ DİYE BİLDİĞİMİZ ÜNLÜ SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN SONUNUN YAKIN OLDUĞUNU MÜJDELEMEKLE KIVANÇ DUYMAKTAYIM.
44
DUYUYOR MUSUN, KARAOĞLAN... REZİL HAİNLER!.. SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN SONU GELMİŞ HA!.. BU NE DEMEK!
DİNLE!
DOSTUMUZ ALKALA KONTUNUN GÖNDERDİĞİ HABERCİDEN ÖĞRENDİĞİME GÖRE SELAHADDİN-İ EYYUBİ, EMİR EL YAKUB'UN AV DAVETİNİ KABUL ETMİŞ... BİZ DE AV BÖLGESİNDEKİ TEPELERDE PUSUYA YATARAK...
....BEKLİYECEĞİZ... BÖYLECE SİZ MÜSLÜMANLARIN TEK SULTANI OLACAKSINIZ. BEN DE AVRUPAYA HAÇLI SEFERLERİNİN BAŞARILI BAŞKUMANDANI OLARAK DÖNECEĞİM...
Karaoğlan duyduklarına inanamıyordu. Daha iyi görmek için yerde emekliyerek ilerlemek istedi...
BİR TUZAK HA!.. VAY HAİN KÖPEKLER!..

EYVAH! TESTİYİ DÜŞÜRDÜM!..
Karaoğlan ışıksız yerde görmemiş, bir testiyi aşağıya düşürmüştü...
O NE! YUKARDA BİRİLERİ VAR! NASIL OLUR, BURADA KİMSE YOK DİYE BİLİYORDUK!..
BÜTÜN KONUŞMAYI DİNLEDİLER! CASUSLARI HEMEN YAKALAMAZSAK BÜTÜN İŞLER SUYA DÜŞEBİLİR, YAKALAYIN!..

KOŞ EMİRCAN! ONLARDAN ÖNCE SOKAĞA ULAŞA-MAZSAK İŞİMİZ TAMAMDIR!..
46
Tavan arasının ufak penceresinden bahçe-ye atlıyan Karaoğlan la Emircan, bütün hızlariyle kaçmağa başladılar...
NÖBETÇİLERE SES-LENİN! ÖNLERİNİ KESİN! SARAYIN KAPILARINI TUTUN! KOŞUN! ÇABUK OLUN!..
KAPILARI TUTMUŞLARDIR! PEDRALBA'NIN SIT-MA GÖRMEMİŞ SESİ MİLLETİ AYAĞA KAL-DIRDI. ŞU YÜKSEK DUVARLARI AŞ-MAK GEREK!..
AŞILACAK GİBİ DEĞİL DUVARLAR! DURUP SİL-LE YUMRUK DÖĞÜŞECE-ĞİZ ARTIK!
Şövalyenin ve Emir'in adamlarının feryatları bütün saraydan duyulmuştu. Bir yere kaçamazlardı. Ellerinde ise Karaoğlan'ın örgülü kamçısından başka bir silahları yoktu...

ONU AKLINDAN ÇIKAR EMİRCAN! KOCA SARAY ORDUSİYLE DÖĞÜŞECEK KADAR ENAYİ DEĞİLİZ. DAHA ÜMİDİMİZ KESİLMESİN!..
47
ŞU KIRBACI MI KULENİN DEMİRİNE DOLIYABİLİRSEM YUKARI ÇIKARIZ!..
İŞTE OLDU BİLE! SENİ DE YUKARI ÇEKERSEM ONLAR BİZİ AŞAĞIDA ARIYADURSUNLAR...
Karaoğlan, kamçısını demir çubuğa istediği gibi doladı ve kedi gibi de yukarı tırmandı...
BURADA DA YOKLAR. ALLAH ALLAH BUNLAR DUMAN OLUP UÇMADILAR YA CANIM!..

PAÇAYI KURTARDIK GALİBA, EMİRCAN... BAŞKA YANA GİDİYORLAR!
EVET, AMA BURADA KISILDIK KALDIK KARAOĞLAN!
SARAYDAN ÇIKIP ŞARIN KALABALIĞINA KARIŞABİLİRSEK KURTULURUZ.
BAK! AVLUNUN ÜSTÜNDE TENTELİ BİR BALKON VAR. O İŞİMİZE YARIYABİLİR. GEL DAMA GEÇELİM...
HAZIR MISIN? AYNI ANDA BIRAKALIM ELLERİMİZİ. BİR...İKİ ÜÇ...
İkisi birden balkon tentesinin üstüne atladılar. Yırtılan tente ile birlikte balkona düştüler...

İYİ OLDU. KİMSELER YOK. HAYDİ, YIRT ŞU ELİNDEKİ TENTEYİ..!..
O NEDEN SANKİ... HA, ANLADIM. BİR HARMANİYE İLE BAŞIMIZA SARIK YAPACAĞIZ..!..
49
Biraz sonra ikisi de tanınmıyacak hale gelmişlerdi...
İYİ AKIL ETTİN BUNU KARAOĞLAN!
ÇABUK OLALIM BU UYDURMA KILIK BİZİ FAZLA KORUYAMAZ..!..
BAK, ŞEHRE AÇILAN KAPILARDAN BİRİ... CESARET EMİRCAN... GALİBA KURTULACAĞIZ..!..
Hiç sakınmadan sallana sallana kapıya sokuldular. Nöbetçi, oldukça işini bilen biriydi...
EYVAH! NÖBETÇİ TANIDI BİZİ..!
HEEEEY..! SİZ İKİNİZ BURAYA GELİN BAKALIM..!..

GELİN BURAYA! PANAYIR SOYTARILARI! SARAYIN KAPILARINI KAPATACAĞIZ, SİZİN İŞİNİZ NE BURADA? NEDEN ORTALIKTA DOLAŞIYOR_ SUNUZ?..
TEZ SAVULUN AYAK DAN, ÇIKIN DIŞAR İKİ KÖLENİN KAÇ İÇİN NE YAPACA ŞAŞIRDIK.
KIZMA DAYI... BİZ DE İÇERDE KALMAK İÇİN BAYILMI_ YORUZ YA!..
HEEEEY! DELİKANLILAR! GELİN BURAYA ÇABUK!..
ADAMIN AKLI BAŞI_ NA GELDİ EMİRCAN, KOŞ!..
TAZI GİBİ KOŞUYORLAR! BÜTÜN PAZARI AYA_ ĞA KALDIRDILAR!.. HEMEN BİR DELİĞE GİRELİM DOSTUM...

TEZ SAVULUN AYAK ALTINDAN, ÇIKIN DIŞARI! ZATEN İKİ KÖLENİN KAÇMAMASI İÇİN NE YAPACAĞIMIZI ŞAŞIRDIK...
KIZMA DAYI... BİZ DE İÇERDE KALMAK İÇİN BAYILMIYORUZ YA!..
NE YAPTIK BİZ YAHU!.. KAÇACAK OLAN KÖLELER BU İKİSİ OLMASIN SAKIN!.. ÖYLE YA... ELOĞLU GELİP DE, BEN KÖLEYİM, KAÇABİLİR MİYİM DEMEZ Kİ....
Nöbetçi, yaptığı hatayı anlamıştı, ama iki genç sokağa çıktıktan sonra...
TAZI GİBİ KOŞUYORLAR! BÜTÜN PAZARI AYAĞA KALDIRDILAR!.. HEMEN BİR DELİĞE GİRELİM DOSTUM...
İŞTE! KAÇIYORLAR! DURUN DOMUZUN ENİKLERİ!..

Döne dolaşa bir taş yapının damına çıktılar. Çevreyi şimdi daha iyi görebiliyorlardı...
52
BÜTÜN MAHALLEYİ SARDILAR. ŞİMDİ DE TEKER TEKER EVLERİ ARIYORLAR!..
İŞLER ÇATALLAŞMAĞA BAŞLADI KARAOĞLAN. KAÇAMIYACAĞIZ GALİBA!..
KAÇMAMIZ GEREK! YOKSA SELAHADDİN-İ EYYUBİ'YE HAZIRLANAN TUZAĞI HABER VEREMEYİZ...
EVET! İKİMİZDEN BİRİ MUTLAKA SAĞ KALMALI VE SULTANIMIZI KURTARMALI.
Karaoğlan'ın aklına çok tehlikeli bir oyun geldi...
BİR DÜŞÜNCEM VAR: YA YAKALANIR ÖLÜRÜZ, YA DA KURTULUR SULTANA YETİŞİRİZ...

BAK ŞU MESÇİTİN AVLUSUNDA BİR BÖLÜK ESİR VAR. ONLARDAN YARARLANABİLİRİZ...
BUNLARIN KİME NE YARARI OLUR KARAOĞLAN. ONLARIN TIRNAĞI OLSA KENDİ BAŞLARINI KAŞIRLAR!
53
BİZE DE LÂZIM OLAN ONLARIN BÖYLE OLMASI... ŞİMDİ ÇIKAR ŞU ÜSTÜNDEKİLERİ!
BİR ŞEY ANLAMIYORUM, AMA NE DERSEN YAPACAĞIM. ŞİMDİ NE OLACAK, ÇIKARDIM HARMANİYEYİ...
ESİRLERİ ŞİMDİ ŞARDAN DIŞARI ÇIKARACAKLAR. ARALARINA KARIŞABİLİRSEK MURADA ERERİZ.

lerine boyun eğmiş kölelerin arasına karıştılar...
HEY DOSTLAR, ARANIZDA BİZE DE YER VERİN! SEVAPTIR!..
AMA SENİN GİBİSİNİ GÖRMEDİM, DELİKANLI. GELİN, GİRİN ARAMIZA, NE VARSA!..
ŞŞŞT!..
Biraz sonra esirciler göründü.
HER ŞEY YOLUNDA DEĞİL Mİ REİS!.. YENİ ESİRLERİMİ ALIP GİDEBİLİR MİYİM ?..
EVET ALPUYAR!.. YOLUN AÇIK OLSUN. İYİ ALIŞVERİŞ YAPTIN, HABERİN OLA.
Esircinin adamlarından birinin kırbacı, kalkış işareti gibi havada şakladı...
HAYDİ KALKIN BRE KÖPEKLER! YOLUMUZ UZUN... KALKIN!..

Muhafızlarla çevrili esir kafilesi, şarın sokaklarından geçip çıkış kapısına vardı...
KİMİN BU ESİRLER?..
PORCUNALI ZENGİN AĞALARDAN ALPUYAR'IN SATIN ALDIĞI KÖLELER! BIRAKALIM GEÇSİNLER. ALPUYAR, TANIDIK KİMSEDİR...
55
YAŞASIN EMİRCAN!.. ŞARDAN ÇIKTIK. OLDU BU İŞ...
Esir kafilesi şardan çıkıp uzun ve yorucu yolculuğuna başladı. İki arkadaş, arada bir yedikleri kırbaçlara rağmen oldukça sevinçliydiler...

Bir mola sırasında hepsini zorla bir kaya dibinde topladılar...
56
DURUM KÖTÜ KARAOĞLAN... ESİRLERE DAMGA VURMAĞA HAZIRLANIYORLAR. NE YAPACAĞIZ?
BU ÇOK ALÇAKÇA BİR İŞ!
BUNA ENGEL OLMALIYIZ! ESİRLERLE KONUŞALIM. KAVGADA BİZE YARDIM EDERLERSE HEPSİ KURTULUR..
Esirlerle konuştular. Hepsi de kavga edip ölmeyi, esir olmaktan daha iyi görüyorlardı...
DÖVÜŞELİM ASLANIM, AMA BİZ PEK KAVGA EDEMEYİZ Kİ.
BİZ, RENÇPER, KÖYLÜ, YOKSUL KİMSELERİZ.
OLSUN! NE KADAR YARDIM ETSENİZ YİNE DE FAYDADIR!

57
BOŞUNA DİRENME BE İHTİYAR! BİR YANINI KIRMIYALIM SENİN ŞİMDİ...
HAYIR HAYIR! BIRAKIN BENİ! GÜNAHTIR, ETMEYİN!
Damgalanma sırası bir yaşlı esirden başlıyordu. Zavallı ihtiyarı sürükliye sürükliye ateşin yanına götürdüler...
Karaoğlan işe karışmanın zamanı geldi diye düşündü ve yumruğunu önündeki esirciye indirdi...
BIRAK ELİNDEKİ KILICI BRE KÖPEK! ŞİMDİ GÖRÜŞECEĞİZ!
AH!..
HAYIR HAYIR! BU İNSANLIK DEĞİL! NE OLUR, YAŞIMA ACIYIN!..

Ayaklanmayı Arap nöbetçilerden biri görmüştü. Avazı çıktığı kadar bağırmağa başladı.
HEEEY! BU YANA KOŞUN! KÖPEKLER BAŞ KALDIRMAĞA NİYETLENİYOR!
Karaoğlan, eline bir kılıç, Emircan da bir bıçak geçirmişti...
HAYDİ EMİRCAN. GELİYORLAR! BİZ BOĞUŞMAYA BAŞLIYALIM.
ÖNDEKİ BENİM. SEN ARKADAKİNİ HAKLA EMİR!
VAY İT SOYLARI VAY! ELİNİZE BİR KILIÇ GEÇİRMEKLE...
AAAH!
Esirler iyice yüreklenmişlerdi. Hemen ellerine birer sopa geçirip kavgaya hazırlandılar.
HAYDİ DOSTLAR! KARDAŞLAR! ŞU İKİ YİĞİDİ YALNIZ BIRAKMIYALIM!

Karaoğlan'la birlikte Emircan da girişmişti Araplara. Diğer esirlere de cesaret gelmişti...
HAYDİ YİĞİTLE-RİM. VURUN. KORKMAYIN HA..!
Esircilerle esirler arasında amansız bir kavga başla-mıştı. Fakat esirler pek beceriksiz çıkmışlardı. Kavgayı götüremediler...

SİZİ GİDİ ÇAKALLAR. BİZE BAŞ KALDIRACAKSINIZ HA! AL!..
AH!..
Biraz sonra Araplar duruma hâkim olmuşlardı. Reisleri bağırdı...
HEPSİNİN ELLERİNİ AYAKLARINI BAĞLAYIN! BİR DAHA BÖYLE BİR İŞE KALKIŞAN OLURSA ANASINDAN DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDERİM.
UMDUĞUMDAN ÇOK BECERİKSİZ ÇIKTILAR.. BENİM KAYBOLDUĞUMU ANLAMAZLARSA ÇOK İYİ...
Esirciler, içlerinden birinin kaybolduğunu anlamamışlardı. Karaoğlan, uzaktan durumu izliyordu...
BİR YOLUNU BULUP HİÇ OLMAZSA EMİRCAN'I KURTARMALIYIM. İŞİMİZ ÖNEMLİ..

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

İbrahim Abacı — Kilis

«Önceleri basit kitaplardan avunurdum. Sonraları «Karaoğlan» okudum ve okuma aşkımı bu kitapta buldum, Karaoğlan yaratıcısı Suat Yalaz'a teşekkür ederim. Çevrilmiş olan Karaoğlan «Altaydan Gelen Yiğit» filmini görünce «Karaoğlan» kitabına bağlılığım daha arttı. Sizden birkaç ricada bulunacağım.

1. Karaoğlan kapakları daha göz alıcı renkle olsa daha iyi olmaz mı?

2. Suat Yalaz, Kartal Tibet, Tülin Elgin'in birer imzalı fotoğraflarını rica ediyorum. Bazı dergiler Karaoğlan'ı taklit ediyorlar. Ben onlara gülüyorum. Çünkü hiç biri Karaoğlan kadar heyecanlı ve zevkli olamaz. OGAN yakında çıkıyormuş, dört gözle bekliyorum.»

İlginize teşekkürler. Herhalde dikkat ettiniz, son haftalarda kapaklarımız daha renkli ve canlı basılıyor. Suat Yalaz'ın resmini yakında yollıyacağız. Kartal Tibet ile Tülin Elgin'in imzalı resimlerini kendilerinden istemenizi rica ederiz. Adreslerini evvelki sayılarımızda vermiştik. OGAN çıktı.

İdris Padır — İstanbul

«Ben Karaoğlan hastasıyım. Karaoğlan Dergisi yüzünden başım arkadaşlarla dertte. Her hafta kapıma gelip istiyorlar. Ben de veriyorum. Üstelik kaybediyorlar. Siz bunun çaresini bulur musunuz? Beni bu dertten kurtarın. Sizden ricam: Noksan sayılarım 31, 45, 52, 85 göndermenizdir.»

İstediğiniz eksik sayılar için 5 liralık damga veya posta pulu yollarsanız, dergileri hemen adresinize postalarız.

Faruk Çayırlıoğlu — Ankara

«Ben ve ağabeyim Karaoğlan dergisinin okuyucularındanız. Teyzemin oğlu da Karaoğlanın okuyucularından biridir. Karaoğlan dergisini muntazam şekilde cild yaparım. Sizden bazı isteklerim var:

1 — Altaydan Gelen Yiğit'ten sonra film çevrilecek mi? Adı ne olacak?

2 — Eğer mümkünse Suat Yalaz'ın ve Kartal Tibet'in imzalı birer resimlerini istiyorum. Ağabeyim ise Kartal Tibet'in ve Karaoğlan'ın istiyor.

3 — Niçin artık Radyolu Polisler çıkmıyor?

4 — Yakın bir zamanda Karaoğlan ve Baybora'nın tabloluk resimleri çıkacak mı?»

1 — «Altay'dan Gelen Yiğit»'ten sonra çevrilecek ikinci Karaoğlan filminin adını yakında açıklıyacağız.

2 — Suat Yalaz'ın resmini yakında postalıyacağız. Kartal Tibet'in resmini kendisinden istemenizi rica ederiz. Adresini geçen sayılarımızda başka okuyucumuza verdiğimiz cevapta açıkladık.

3 — Daha önce bunun nedenini açıkladık. Radyolu Polisler'i biz yabancı bir ajanstan alıyorduk. O ajans şimdi artık Radyolu Polisleri yayınlamıyor.

4 — Karaoğlan ve Baybora'nın yeni tablolarını ilerde vereceğiz ama, şimdiden gününü belirtmemize imkân yok.

Turan Süren — Mengen

Artık ödemeli işlem yapmadığımızı hem ilân ettik, hem de bu sütunlarda defalarca yazdık. Altay'dan Gelen Yiğit'in bedeli olan beş lirayı bize pul olarak ta yollayabilirsiniz. Baybora'nın Oğlu cildi kalmadı.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar...

RED KİT / Mahkemede

DOĞU PEKOS
YAŞASIN BET TİKET!
DESTEDE 4 AS DAHA VAR. HEPSİ 12 EDER!
LÂNGIRT'TA İŞLER YOLUNA GİRECEK: HA-HA-HA!
HEY! SEN NEREYE?
BİZİM HAKİM GİTTİ. ARTIK BEN DE SER-BESTİM.
BET TİKET İŞE BAŞLAMIŞ-TI.
ONA HİZMET ETTİĞİN İÇİN BİR AY HAPİS!
42

HAYDİ BAKALIM SİZDE MAHKE-MEYE!
!
?!
ŞİMDİ HERKES CEZA VERECEK!
EVET AMA NİÇİN?
43

ÇÜNKÜ BEN BÖYLE İSTİYORUM!
BU HAKSIZLIK!
EEE... SIKTIN ARTIK RED KİT!..
ASALIM! ASALIM!..
AZ SONRA...
İŞTE EY AHALİ! YENİ KANUNUN BİR MİSALİ!!
ASALIM! ASALIM!
?!?
ASALIM!
BAKIN!
KAÇIN! ESKİ HAKİMİN AYISI BU!!!
ANNEE!
44
DEVAMI VAR...

5 YOLCU

(6. sayfadan devam)

yüzden Unga'ya geldim.»

— «Şimdi de tekrar insanların arasına katılmağı düşünüyorsunuz?»

Genç kadın, çabucak ona doğru döndü. Şimdi Jim'e meydan okurmuş gibi bakıyordu. «Neden böyle söylediniz?»

Jim, eliyle tavanı ve duvarları işaret etti. «Bu odanın bir balo salonu haline sokulmasını istiyorsunuz.»

— «Bunu, fikrini size izah edebilmek için söyledim. Aslında balo verecek değilim. Kocam arkeologdu, Mr. Dewson. Kıymetli bir koleksiyonu vardı. Burasını onun hatırasına hürmeten bir müze haline getirmek niyetindeyim.»

Müze için acaip bir yer seçmişti doğrusu. Adakilerin çoğu bunu zengin bir kadının budalalığı addedeceklerdi. Sergideki parçalar kıymetli olsa bile kimse bunları görmeğe gelmeyecekti. Fakat madem kocası onun için bu kadar mühimdi, plânını tenkid etmek ayıp olacaktı.

Kapı açılarak, Valda, kayarmış gibi içeri girdi. Jim'le Deidre'ye somurtkan bir hoşnutsuzlukla baktı. Eğer hali tehdit dolu olmasaydı, Jim gülecekti. Fakat kızın tavrını görünce bayağı endişelendi.

— «Hayır, yok, Valda. Her şey için teşekkür ederim.» Deirdre de kızın vaziyetini farketmişti tabii. Bu yüzden de soğuk soğuk konuşmuştu. «Mr. Dawson'un yatağını havalandırdın mı?»

— «Evet, madam.»

— «O halde iyi geceler.»

— «İyi geceler, madam.»

Valda, bir an Jim'e baktı. Sonra da genç adama hiç bir şey söylemeden dışarı çıktı.

Deirdre, mırıldandı. «Affedersiniz. Fakat... kızın kabalık etmek istediğini sanmıyorum.»

— «Hebride'liler gururlu insanlardır. Kimseye hizmet etmekten hoşlanmazlar. Benim burada doğup, büyüdüğümü unutmayın. Eğer onlarla ahbap olabilirseniz, o zaman işler yoluna gider. Sizin için her şeyi yaparlar... Fakat olamazsanız, ne yaparsanız yapın onlarla anlaşamazsınız.»

Deirdre, «Siz kendiniz burada oturmağı iştemediniz mi?» diye sordu.

(Devamı Gelecek Sayıda)

OGAN

Baştanbaşa resimli Kahramanlık Dergisi

OGAN

2nci Sayısı

ÇIKTI

32 Sahife ★ 75 Kuruş
BAYİNİZDEN ARAYINIZ

OGAN

Bir KARAOĞLAN Yayınıdır

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
!?
BOBİ GÖZÜNÜ YİNE YEMEĞİME DİKTE... ŞUNA BİR KEMİK VER DE KURTULALIM!
BU HAFTA KASAPTAN ON TANE KEMİK ALDIK. ARTIK PARA KALMADI!
BEN ONA KEMİK BULURUM!
TAK!
TAK!
TAK!
BOBİ BUNU KEMİRİNCEYE KADAR BEN DE YEMEĞİMİ BİTİRİRİM!
BAK NE KADAR!
HART!..
MABEDİN SUTUNUNU NEDEN PARÇALADIN?!
HERŞEY BOBİ'NİN GÖZÜNÜ YEMEĞİME DİKMESİYLE BAŞLADI!
ŞİMDİ DE YEMEĞİ HAKLADI!

OGAN

Çıktı!

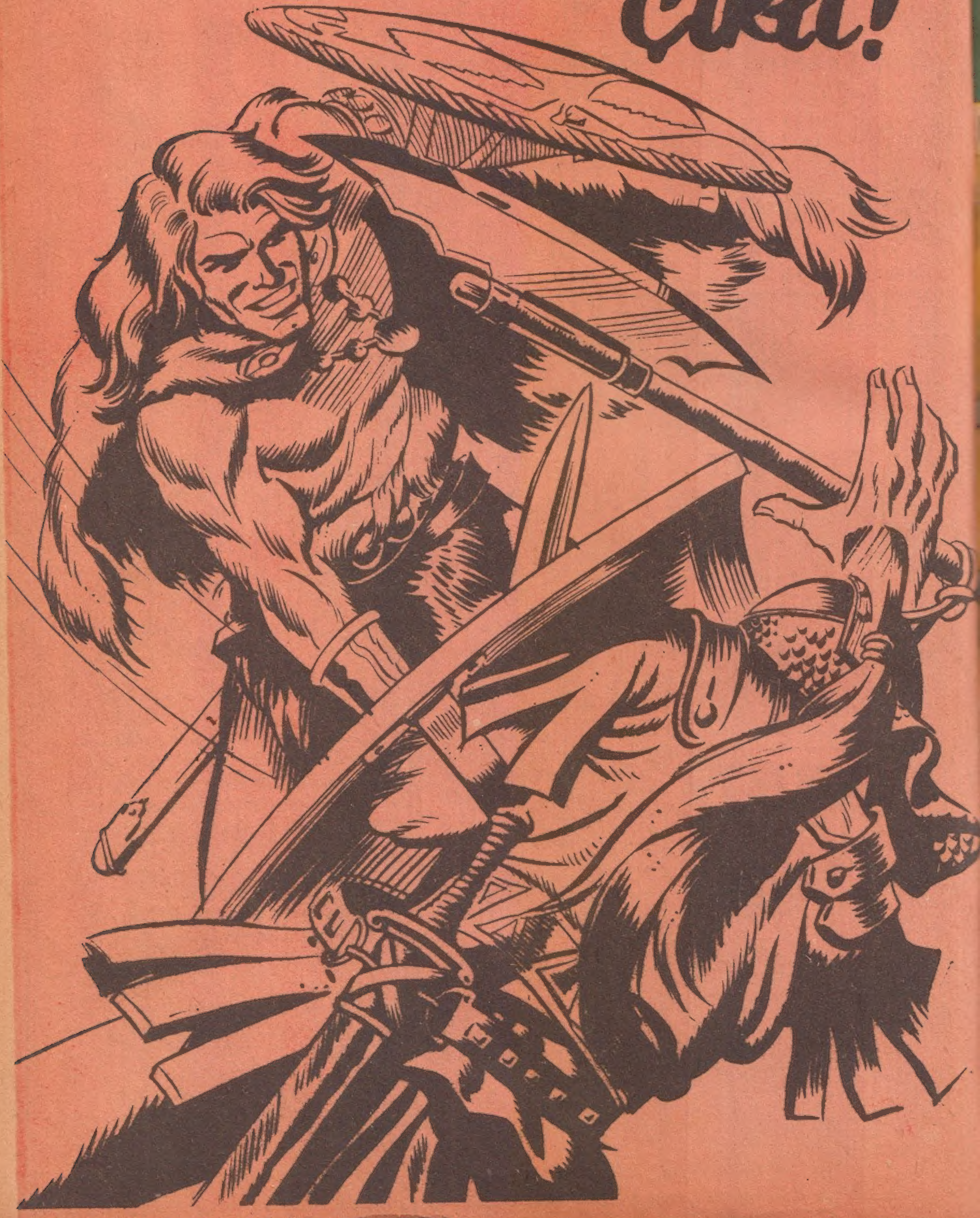

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL 27 71 34